

Środa, 7 października 2020 r.

P9_TA(2020)0252

Realizacja wspólnej polityki handlowej – sprawozdanie roczne za rok 2018

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2020 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki handlowej – roczne sprawozdanie za 2018 r. (2019/2197(INI))

(2021/C 395/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 14 października 2019 r. z wdrażania umów o wolnym handlu 1 stycznia 2018 r. – 31 grudnia 2018 r. (COM(2019)0455),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji (SWD (2019)0370) z dnia 14 października 2019 r. towarzyszący sprawozdaniu Komisji z wdrażania umów o wolnym handlu 1 stycznia 2018 r. – 31 grudnia 2018 r. (COM(2019)0455),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. pt. „Handel z korzyścią dla wszystkich – w kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 stycznia 2020 r. zatytułowany „Program prac Komisji na rok 2020 r. – Unia, która mierzy wyżej” (COM(2020)0037),
- uwzględniając wytyczne polityczne dla Komisji Europejskiej na lata 2019–2024 z dnia 16 lipca 2019 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie rocznego sprawozdania z realizacji wspólnej polityki handlowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając wspólny komunikat z dnia 8 kwietnia 2020 r. w sprawie globalnej reakcji UE na pandemię COVID-19 (JOIN(2020)0011),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie WTO: przyszłe działania ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat z 9 marca 2020 r. zatytułowany „Ku kompleksowej strategii współpracy z Afryką” (JOIN(2020)0004),
- uwzględniając wspólne oświadczenie Światowej Organizacji Handlu (WTO) z dnia 25 stycznia 2019 r. w sprawie handlu elektronicznego,
- uwzględniając oświadczenia ministrów handlu G20 z 30 marca i 14 maja 2020 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie USA i UE z dnia 25 lipca 2018 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie z dnia 14 stycznia 2020 r. z trójstronnego spotkania ministrów handlu Japonii, Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 20 grudnia 2019 r. w sprawie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej w krajach trzecich” (SWD(2019)0452),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie instrumentów ochrony handlu (COM(2019)0158),
- uwzględniając specjalne badanie Eurobarometr opublikowane w listopadzie 2019 r. na temat stosunku Europejczyków do handlu i polityki handlowej UE,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0230.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0477.

Środa, 7 października 2020 r.

- uwzględniając wspólny komunikat „UE–Chiny – perspektywa strategiczna”, przyjęty przez Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych w dniu 12 marca 2019 r. (JOIN(2019)0005),
 - uwzględniając wspólny komunikat „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE”, przyjęty przez Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych w dniu 19 września 2018 r. (JOIN(2018)0031),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie wdrożenia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Korei ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie nowej, perspektywicznej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając przyjętą dnia 25 września 2015 r. rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ zatytułowaną „Przekształcamy nasz świat – program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie norm społecznych i środowiskowych, praw człowieka i odpowiedzialności biznesu ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 2 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz rozdział VI tytuł II Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także art. 218 TFUE,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie równości płci w umowach handlowych ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając strategię Komisji na rzecz równości płci z marca 2020 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych za okres 2018–2019 ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2018 r. zatytułowany „Jednolity rynek w zmieniającym się świecie – wyjątkowy atut wymagający nowego politycznego zobowiązania” (COM(2018)0772),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0160/2020),
- A. mając na uwadze, że rezolucja Parlamentu z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki handlowej uzyskała szerokie poparcie ze względu na zawarte w niej podejście faworyzujące przewidywalny system handlu oparty na przepisach i wartościach; mając na uwadze, że rozwój sytuacji od 2018 r., w szczególności wdrożenie umowy handlowej między UE a Kanadą, a ostatnio wpływ pandemii COVID-19 na handel, sprawiają, że konieczna jest staranna aktualizacja poprzedniego sprawozdania;
- B. mając na uwadze, że Unia jest czołową światową potęgą w dziedzinie handlu i największym blokiem handlowym na świecie, który funkcjonuje jako główna siła napędowa koniunktury gospodarczej; mając na uwadze, że UE jest również największym podmiotem handlującym towarami i usługami; mając na uwadze, że najnowsze wskaźniki pokazują, iż w 2019 r. wywóz towarów z UE wzrósł do 2 132,3 mld EUR, co oznacza wzrost o 3,5 % w stosunku do poprzedniego roku; mając na uwadze, że pomimo obecnych wyzwań globalnych głównymi partnerami handlowymi Unii są Stany Zjednoczone i Chiny; mając na uwadze, że w latach 2007–2017 światowy PKB wzrósł o ponad 70 %; mając na uwadze, że jeśli porównać wzrost w UE wynoszący 17 % z danymi dla takich krajów jak USA (60 %), Indie (80 %) i Chiny (315 %), oczywiste jest, że UE pozostaje w tyle pod względem globalnej konkurencyjności;

⁽³⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 109.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 30.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0066.

⁽⁸⁾ https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/february/tradoc_158619.pdf

Środa, 7 października 2020 r.

- C. mając na uwadze, że 14 października 2019 r. Komisja opublikowała trzecie sprawozdanie w sprawie wdrażania unijnych umów o wolnym handlu, z którego wynika, iż w 2018 r. 33 % wywozu z UE i 29 % przywozu do UE to wymiana z partnerami w ramach umów o wolnym handlu; mając na uwadze, że w 2018 r. nadwyżka handlowa UE w obrotach z partnerami w ramach umów o wolnym handlu wyniosła 84,6 mld EUR, a ogólny deficyt handlowy Unii wyniósł 24,6 mld EUR; mając na uwadze, że zgodnie z niedawnym sprawozdaniem Komisji wywóz do UE z krajów rozwijających się korzystających ze specjalnych preferencji handlowych wzrósł o 16,2 % w latach 2016–2018, a jego wartość wzrosła ze 158 mld EUR w 2016 r. do 183,6 mld EUR w 2018 r.; mając na uwadze, że w 2020 r. na skutek COVID-19 należy się spodziewać spadku obrotów w handlu światowym o 13–32 %; mając na uwadze, że eksport towarów i usług poza UE-27 ma spaść o 9,2 %, a import spoza UE-27 o 8,8 %, podczas gdy Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) spodziewa się spadku PKB UE o 7,5 %;
- D. mając na uwadze, że wspólna polityka handlowa należy do wyłącznych kompetencji Unii wdrażanych przez Komisję, Radę i Parlament, co wymaga od Unii mówienia jednym głosem w sprawach handlowych, przy czym Komisja jest negocjatorem w jej imieniu; mając na uwadze, że w 2015 r. Komisja przyjęła komunikat pt. „Handel z korzyścią dla wszystkich – w kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej”; mając na uwadze, że Komisja rozpoczęła przegląd polityki handlowej mający na celu poprawę zestawu narzędzi handlowych w następstwie kryzysu związanego z COVID-19;
- E. mając na uwadze, że art. 207 TFUE i art. 21 TUE stanowią, że wspólna polityka handlowa prowadzona jest w kontekście zasad i celów działań zewnętrznych Unii, w tym promowania praw człowieka, demokracji, praworządności i zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że w grudniu 2019 r. Komisja przyjęła Europejski Zielony Ład, który przewiduje, że wszystkie działania i strategie polityczne UE będą musiały przyczyniać się do realizacji jego celów;
- F. mając na uwadze, że unijna polityka handlowa i inwestycyjna zapewnia również inwestorom dostęp do rynku i ochronę inwestycji dzięki pewności prawnej oraz stabilnym, przewidywalnym i odpowiednio uregulowanym warunkom prowadzenia działalności gospodarczej;
- G. mając na uwadze, że z ostatnich danych z badania Eurobarometr wynika, iż około 60 % obywateli Unii uważa, że handel międzynarodowy przynosi im korzyści; mając na uwadze, że część opinii publicznej jest znakomicie poinformowana o polityce handlowej i umowach handlowych; mając na uwadze, że połowa badanych sugeruje, iż priorytetem polityki handlowej UE powinno być tworzenie miejsc pracy w UE oraz ochrona środowiska i norm ochrony zdrowia; mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie muszą w dalszym ciągu rozwijać odpowiednią strategię komunikacji w zakresie polityki handlowej i umów handlowych, która ma na celu rozwiązanie problemu nieprawdziwych informacji na temat handlu oraz przekazywanie jak największej ilości informacji, przy czym jest ona skierowana do konkretnych zainteresowanych stron i służy podnoszeniu świadomości podmiotów gospodarczych na temat umów handlowych;
- H. mając na uwadze, że wspólna polityka handlowa, na którą składają się umowy handlowe i środki ustawodawcze, powinna służyć stworzeniu stabilnego, przewidywalnego i uczciwego otoczenia handlowego, które sprzyja rozwojowi unijnych przedsiębiorstw i zabezpiecza interesy obywateli UE, a także powinna zagwarantować, że UE utrzyma swój model socjalny i regulacyjny, a jednocześnie będzie promować swoje wartości na całym świecie; mając na uwadze, że UE powinna bardziej wspierać uczciwą konkurencję, zapewniając równe warunki działalności i rozwiązanie aktualnych problemów w dziedzinie handlu; mając na uwadze, że osiągnięcie tych celów wymaga dobrego ukierunkowania unijnej polityki handlowej, a także zapewnienia jego pełnego i skutecznego wdrożenia oraz monitorowania w bardziej sprawiedliwy i przejrzysty sposób; mając na uwadze, że umowy handlowe UE powinny stwarzać możliwości wzrostu dzięki dostępowi do rynku i znoszeniu barier w handlu; mając na uwadze, że fundamentalne znaczenie ma prowadzenie negocjacji w duchu wzajemnych korzyści, aby zwalczać nieuczciwe praktyki handlowe oraz zagwarantować przestrzeganie przepisów i norm UE;
- I. mając na uwadze, że 30 kwietnia 2020 r. UE wraz z osiemnastoma członkami WTO oficjalnie zawiadomiła WTO o „wielostronnym tymczasowym arbitrażu odwoławczym”; mając na uwadze, że powiadomienie to oznacza rozpoczęcie stosowania wielostronnego tymczasowego arbitrażu odwoławczego w przypadku sporów między uczestniczącymi członkami WTO w świetle impasu w Organie Apelacyjnym;
- J. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 spowodowała wielowymiarowy kryzys o długoterminowych konsekwencjach i ujawniła brak odporności globalnych łańcuchów wartości w odniesieniu do niektórych kluczowych produktów, w tym sprzętu medycznego i wyrobów medycznych; mając na uwadze, że kryzys wykazał potrzebę mocniejszych i bardziej odpornych łańcuchów produkcji, a także potrzebę inwestowania w strategiczne obszary w celu zwiększenia odporności unijnych łańcuchów dostaw; mając na uwadze, że sprawozdania naukowe wskazują na rosnące ryzyko

Środa, 7 października 2020 r.

wybuchu pandemii na świecie i wystąpienia zjawisk związanych ze zmianą klimatu, które mają wpływ na stosunki międzynarodowe; mając na uwadze, że ministrowie ds. handlu grupy G20 zobowiązali się do złagodzenia skutków pandemii COVID-19 dla handlu międzynarodowego i inwestycji w drodze dalszej współpracy w celu stworzenia wolnego, uczciwego, niedyskryminacyjnego, przejrzystego, przewidywalnego i stabilnego środowiska handlowego i inwestycyjnego, a także dzięki utrzymaniu otwartości rynków, aby zapewnić stały przepływ niezbędnych dostaw i sprzętu medycznego, kluczowych produktów rolnych oraz innych podstawowych towarów i usług przez granice;

- K. mając na uwadze, że 14 marca 2020 r. Komisja przyjęła w trybie pilnym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/402⁽⁹⁾ w trosce o to, aby wywóz środków ochrony indywidualnej podlegał wymogowi uzyskania zezwolenia na wywóz zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/479, co jest środkiem tymczasowym mającym na celu pomóc UE w stawieniu czoła wzrostowi popytu i przygotowanie zdolności operacyjnej UE do pomocy państwom trzecim;
- L. mając na uwadze, że UE wynegocjowała kompleksowe umowy regulujące stosunki handlowe z niemal wszystkimi krajami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, z wyjątkiem Boliwii, Kuby i Wenezueli;
- M. mając na uwadze, że w 2015 r. Parlament podkreślił potrzebę uwzględnienia aspektu płci w unijnej polityce handlu międzynarodowego⁽¹⁰⁾, a w 2018 r. uznał konieczność zapewnienia równości płci w umowach handlowych⁽¹¹⁾; mając na uwadze, że 36 mln miejsc pracy w UE, w tym 13,7 mln miejsc pracy zajmowanych przez kobiety, zależy od eksportu poza UE; mając na uwadze, że w sektorze rolnictwa i produkcji kobiety są nader niedostatecznie reprezentowane w handlu pozaunijnym; mając na uwadze, że tylko jedno na pięć przedsiębiorstw eksportujących w UE jest prowadzone przez kobietę (która jest właścicielką lub osobą zarządzającą), a kobiety stanowią nie więcej niż 30 % całkowitej siły roboczej w sektorze eksportu;
- N. mając na uwadze, że wiele krajów nakłada cła na wyroby medyczne, w tym na urządzenia monitorujące stan pacjenta, sprzęt diagnostyczny i powszechnie dostępne leki, takie jak antybiotyki, środki przeciwbólowe lub insulinę, a praktycznie wszystkie kraje pobierają opłaty przywozowe za mydło; mając na uwadze, że stawki celne radykalnie wzrosły w wyniku decyzji Stanów Zjednoczonych o nałożeniu dodatkowych ceł na towary importowane z Chin o wartości 370 mld USD, które obejmują niektóre aspekty dotyczące środków ochrony indywidualnej;
- O. mając na uwadze, że doniesienia naukowe wskazują na rosnące ryzyko wystąpienia na całym świecie ognisk pandemii i zjawisk związanych ze zmianą klimatu, które będą miały wpływ na stosunki międzynarodowe i oznaczają konieczność dogłębnego zreformowania naszych modeli gospodarczych, w szczególności zgodnie z porozumieniem paryskim w sprawie klimatu;

Kontekst globalny

1. zwraca uwagę, że w ciągu ostatnich dwóch lat istotne aspekty kontekstu globalnego ulegały zmianie i okazały się nieprzewidywalne, a także towarzyszyło im wiele napięć; ponownie wyraża swoje poparcie dla wielostronnego, otwartego, wolnego, opartego na zasadach, przewidywalnego i sprawiedliwego systemu handlowego, który należy chronić i propagować; zauważa, że pomimo trudnej sytuacji gospodarczej na świecie UE odnotowała nadwyżkę w handlu towarami ze swoimi partnerami w ramach umów handlowych wysokości 84,6 mld EUR (w 2018 r.), przy czym ogólny deficyt handlowy UE z resztą świata wyniósł ok. 24,6 mld EUR; przypomina, że ponad 36 mln miejsc pracy zależy od wywozu poza UE;
2. zauważa, że od czasu przyjęcia przez Komisję w 2015 r. ostatniej strategii handlowej zatytułowanej „Handel z korzyścią dla wszystkich” UE zawarła szereg nowych umów handlowych i rozpoczęła ich stosowanie, w szczególności kompleksową umowę gospodarczo-handlową między UE a Kanadą (CETA), umowę o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią oraz umowy o wolnym handlu z Singapurem i Wietnamem;
3. domaga się, aby strategia handlowa UE nadal promowała interesy i wartości Unii w obliczu nowych wyzwań na całym świecie, zwiększała konkurencyjność przemysłu UE i generowała wzrost gospodarczy zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu; uważa zatem, że ambitny, wielostronny, pluralistyczny i dwustronny program, a także zawarcie uczciwych i owocnych umów handlowych korzystnych dla obu stron i zapewniających pełną wzajemność, przestrzeganie rygorystycznych europejskich norm i standardów w newralgicznych sektorach i praw człowieka wraz z ich skuteczną ochroną, a także usunięcie nieuzasadnionych barier handlowych i tym samym stosowanie narzędzi ochrony handlu w sytuacji konieczności to najlepszy sposób na zwiększenie konkurencyjności UE w zglobalizowanym świecie;

⁽⁹⁾ Dz.U. L 771 z 15.3.2020, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r.

⁽¹¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie równouprawnienia płci w umowach handlowych zawieranych przez UE.

Środa, 7 października 2020 r.

4. podkreśla, że stosunki UE z dwoma pozostałymi supermocarstwami handlowymi, Chinami i Stanami Zjednoczonymi, z którymi handel stanowi około 30 % całkowitej wymiany handlowej Unii, mają kluczowe znaczenie, jeżeli chodzi o kształtowanie polityki handlowej UE; nalega jednak, aby UE zacieśniała stosunki z innymi częściami świata, dywersyfikowała i poprawiała stosunki handlowe ze wszystkimi partnerami, w tym z krajami rozwijającymi się i krajami najslabiej rozwiniętymi, a także działała na rzecz wielobiegunowego porządku światowego; podkreśla potrzebę uniknięcia nadmiernego uzależnienia gospodarki UE od łańcuchów dostaw kilku dużych partnerów handlowych;

5. podkreśla potrzebę usprawnienia wymiany informacji między państwami członkowskimi; wzywa do dalszej wymiany dobrych praktyk między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją w celu osiągnięcia synergii i poprawy wyników; w związku z tym podkreśla również potrzebę poprawy strategii oceny umów i uważa, że Komisja powinna zapewnić lepszą ocenę skutków każdej umowy handlowej, która to ocena powinna być przeprowadzana w odpowiednim czasie i przez niezależne organy;

6. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie przejrzystości w polityce handlowej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady w sprawie ogłoszenia 19 grudnia 2019 r. mandatu dotyczącego negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym z regionami AKP; wyraża zadowolenie z ostatnich starań nowej Komisji, aby regularniej informować Parlament o stanie toczących się negocjacji, co poprawia przejrzystość prac Komisji, np. dzięki udostępnieniu szczegółowych sprawozdań na temat wyspecjalizowanych komisji powołanych w ramach umowy CETA i umowy z Koreą Południową;

7. podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie muszą opracować lepszą strategię komunikacyjną, aby skuteczniej informować o korzyściach wynikających z polityki handlowej UE i wpływać na świadomość w tym zakresie z myślą o większym zaangażowaniu społeczeństwa i zainteresowanych stron; przypomina, że plany działania stanowią dla Komisji okazję do przedstawiania i wyjaśniania powodów konkretnych inicjatyw i ich celów, a także do nawiązywania kontaktu ze społeczeństwem i zainteresowanymi stronami oraz do otrzymywania informacji zwrotnych; uważa, że Komisja powinna zapewnić pełną przejrzystość planów działania i innych działań konsultacyjnych, aby zmaksymalizować ich wpływ i zagwarantować zaangażowanie zainteresowanych stron;

8. ubolewa z powodu poważnego wpływu, jaki na handel światowy wywarł wirus COVID-19 i będący jego skutkiem paraliż gospodarek, co spowodowało ograniczenie importu i eksportu z udziałem UE oraz przerwanie i wstrzymanie funkcjonowania łańcuchów wartości; podkreśla, że UE musi wyciągnąć wnioski z obecnej pandemii, aby zmniejszyć swoją podatność na zagrożenia, zwłaszcza w niektórych strategicznych sektorach; uważa, że UE i państwa członkowskie muszą podjąć szybkie działania, aby wykorzystać politykę handlową jako narzędzie odbudowy światowej gospodarki i złagodzenia recesji; jest głęboko przekonany, że UE musi umocnić swoją otwartą strategiczną autonomię, dbając jednocześnie w czasach kryzysu o to, aby handel funkcjonował w oparciu o zasady, a także unikać środków ograniczających lub zakłócających handel, a jednocześnie musi kwestionować takie środki, gdyby stosowały je państwa trzecie; wszystkie te kwestie należy uwzględnić w ramach przeglądu polityki handlowej;

9. wzywa do poczynienia postępów w toczących się negocjacjach, a w szczególności do usprawnienia negocjacji w celu szybkiego zawarcia wielostronnej umowy o swobodnym przepływie sprzętu medycznego; zdecydowanie zachęca wszystkie kraje do przystąpienia do porozumienia WTO w sprawie zniesienia ceł na produkty farmaceutyczne („Zero za zero”) oraz uważa, że jego zakres należy rozszerzyć na wszystkie produkty farmaceutyczne i lecznicze w celu umożliwienia transgranicznego handlu na całym świecie; wzywa członków WTO do priorytetowego potraktowania tej kwestii w porządku obrad następnego posiedzenia ministerialnego WTO, gdyż uważa, że umowy handlowe umożliwiają przedsiębiorstwom dywersyfikację ich źródeł;

10. podkreśla, że UE musi zapewnić otwarte przepływy handlowe i trwałe globalne łańcuchy wartości, i dlatego musi powstrzymać się od ograniczeń wywozowych, takich jak ograniczenia dotyczące środków ochrony indywidualnej, w przypadku których UE jest uzależniona od partnerów handlowych z państw trzecich; wzywa państwa członkowskie, które ograniczają przepływ towarów o krytycznym znaczeniu na rynku wewnętrznym, aby natychmiast zniosły ograniczenia eksportowe, a Komisję – aby stosowała politykę zerowej tolerancji wobec takich naruszeń zasad jednolitego rynku; uważa, że UE musi dokładnie przeanalizować i określić sektory o krytycznym znaczeniu i obszary podatności społeczeństwa na zagrożenia, w których to obszarach Unia musi zapewnić dostawy towarów, a także musi poszukiwać skutecznych i proporcjonalnych środków naprawczych w polityce handlowej;

11. wyraża ubolewanie z powodu strat gospodarczych spowodowanych zakłóceniami handlu międzynarodowego i światowych łańcuchów wartości w związku z pandemią COVID-19, co może mieć szczególnie poważny wpływ na kraje rozwijające się; wzywa Komisję do dopilnowania, by jej postanowienia handlowe uzgodnione z krajami rozwijającymi się umożliwiały dostęp do leków i sprzętu medycznego;

Środa, 7 października 2020 r.

12. podkreśla, że należy pomóc producentom wiejskim i przybrzeżnym w dostosowaniu się do warunków rynkowych w czasie kryzysu związanego z pandemią COVID-19 oraz opracować strategie szybkiego dostosowania się do koronawirusa i wzmocnienia odporności, aby utrzymać poziomy środków utrzymania, a jednocześnie zapewnić zrównoważone zarządzanie ekosystemami rolnymi, leśnymi, morskimi oraz charakteryzującymi się bogatą różnorodnością biologiczną;

WTO i współpraca fakultatywna

13. podkreśla, że jest to kluczowy moment, aby promować otwarty, sprawiedliwy, zrównoważony, trwały i oparty na wartościach multilateralizm oraz wspierać światowy system handlu; głęboko ubolewa nad impasem w łonie WTO, który wymaga aktywnych działań i zobowiązań ze strony wszystkich członków WTO; ponownie podkreśla swoje zaangażowanie na rzecz obrony wielostronnego systemu handlowego opartego na zasadach;

14. podkreśla przede wszystkim polityczne i gospodarcze znaczenie systemu wielostronnego i wzywa międzynarodowych partnerów handlowych do podejmowania działań na rzecz osiągnięcia dobrze funkcjonującego systemu rozstrzygania sporów w ramach WTO oraz do kontynuowania ambitnej reformy prowadzonej przez UE; wzywa w związku z tym Komisję do wynegocjowania nowych zasad przeciwdziałania zjawiskom zakłócającym handel, związanym z nierynkowymi strategiami politycznymi i praktykami, przedsiębiorstwami państwowymi i dotacjami przemysłowymi, gdyż zjawiska te prowadzą do nadmiernych zdolności produkcyjnych, strategii i praktyk w zakresie wymuszonego transferu technologii oraz kradzieży własności intelektualnej; zachęca członków WTO, aby podczas konferencji ministerialnej w 2021 r. osiągnęli ambitne i wyważone porozumienie w sprawie istniejącego od dawna problemu dotacji na rybołówstwo oraz aby wysłali jasny sygnał, że WTO nadal jest w stanie pełnić swoją funkcję negocjacyjną;

15. z zadowoleniem przyjmuje wielostronne ustalenia dotyczące tymczasowego arbitrażu odwoławczego (MPIA), nowy system, który pozwoli UE, a także innym uczestniczącym członkom WTO, przewyciężyć obecny paraliż Organu Apelacyjnego WTO i umożliwi uczestniczącym członkom utrzymanie funkcjonującego dwuetapowego systemu rozstrzygania sporów na szczeblu WTO, gdyby doszło między nimi do sporów;

16. zwraca uwagę na postępy poczynione podczas trwających negocjacji sektorowych i wielostronnych, w szczególności w zakresie regulacji krajowych dotyczących usług, handlu elektronicznego i ułatwiania inwestycji; podkreśla, że negocjacje sektorowe są działaniami wynikającymi ze wspólnego komunikatu oraz powinny być prowadzone z myślą o osiągnięciu przekrojowego porozumienia z udziałem wszystkich uczestników;

17. z zadowoleniem przyjmuje postępy w negocjacjach dotyczących wielostronnego trybunału inwestycyjnego; zauważa, że międzynarodowy system sądowy ma być ważnym krokiem na drodze ku utworzeniu wielostronnego trybunału inwestycyjnego; ubolewa z powodu niezwykle powolnych postępów państw członkowskich w zakresie likwidacji wewnętrznych dwustronnych umów inwestycyjnych i wzywa Komisję do podjęcia stosownych działań;

18. wyraża swoje zdecydowane poparcie dla trwającej współpracy trójstronnej między UE, Stanami Zjednoczonymi i Japonią na rzecz ograniczenia na całym świecie praktyk powodujących zakłócenia na rynku; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wspólne oświadczenie z 14 stycznia 2020 r. w sprawie dotacji dla przemysłu;

Stany Zjednoczone

19. wyraża głębokie ubolewanie z powodu znaczącej zmiany kierunku amerykańskiej polityki handlowej w ciągu ostatnich trzech lat i jest zaniepokojony wzrostem liczby jednostronnych środków handlowych i środków protekcyjnych, w tym niedawnymi decyzjami Departamentu Handlu USA o wszczęciu kolejnych dochodzeń w ramach sekcji 232; wyraża ubolewanie z powodu formalnego powiadomienia przez USA w dniu 4 listopada 2019 r. o wycofaniu się z porozumienia paryskiego i przypomina, że wspólna polityka handlowa UE powinna przyczynić się do realizacji tego porozumienia; podkreśla znaczenie wznowienia rozmów między UE a Stanami Zjednoczonymi w celu rozwiązania kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym sporów; podkreśla znaczenie utrzymania rolnictwa poza zakresem negocjacji, a także zapewnienia właściwego monitorowania i ochrony sektora rybołówstwa;

20. podkreśla, że UE powinna nadal współpracować ze Stanami Zjednoczonymi jako partnerem, z którym musi znaleźć rozwiązania w kwestiach handlowych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, a także rozwiązania dotyczące gróźb i konfliktów handlowych, w tym eksterytorialnego stosowania ustaw przyjętych przez USA i sprzecznych z prawem międzynarodowym; podkreśla, że UE powinna nadal angażować się w działania zmierzające do przywrócenia wzajemnego zaufania i bliskich stosunków handlowych, a jednocześnie dbać o przestrzeganie europejskich standardów; jest zdania, że ograniczoną umowę handlową ze Stanami Zjednoczonymi można uznać za ważny etap;

21. wzywa Komisję do zaangażowania swoich amerykańskich odpowiedników w poszukiwanie sposobów złagodzenia napięć w handlu transatlantyckim, w tym do wynegocjowania z USA rozwiązań w kwestii dotacji dla cywilnych statków powietrznych, w szczególności w odniesieniu do toczącego się sporu między Airbusem a Boeingiem, oraz do osiągnięcia porozumienia w celu położenia kresu nielegalnemu nakładaniu przez Stany Zjednoczone ceł na stal i aluminium oraz nielegalnym cłom wyrównawczym i środkom antydumpingowym w odniesieniu do produktów rolno-spożywczych, w tym

Środa, 7 października 2020 r.

dojrzałych oliwek; wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz skoordynowanej i jednolitej reakcji UE; z zadowoleniem przyjmuje negocjacje między UE a USA w sprawie wzajemnego uznawania wyników oceny zgodności; zachęca Komisję do przyspieszenia współpracy również w innych dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak normy i inne bariery pozataryfowe, w celu ułatwienia handlu, ograniczenia przeszkód biurokratycznych i obniżenia kosztów;

22. wyraża ubolewanie, że obecna administracja amerykańska rozważa wycofanie się z ogólnego porozumienia w sprawie zamówień publicznych; wzywa Stany Zjednoczone do pozostania stroną tej umowy;

Chiny

23. zauważa, że ze względu na swój rozmiar i wzrost gospodarczy Chiny są rynkiem możliwości i drugim co do wielkości partnerem handlowym UE, lecz przedsiębiorstwa unijne nadal stoją w obliczu wielu przeszkód, jeżeli chodzi o dostęp do tego rynku i prowadzenie na nim działalności, a to ze względu na centralnie sterowaną i wspieraną przez państwo gospodarkę chińską, w której przedsiębiorstwa państwowe korzystają z wyłącznego lub dominującego dostępu do rynku; potępia wszystkie rodzaje środków dyskryminacyjnych, które przedsiębiorstwa unijne napotykać w Chinach; uważa, że uczciwa konkurencja między przedsiębiorstwami z UE i Chin byłaby źródłem większych możliwości i liczniejszych innowacji oraz wzywa Komisję do stałego monitorowania utrzymujących się przejawów dyskryminacji oraz do współpracy z władzami chińskimi w celu wyeliminowania takich zjawisk i przeszkód; odnotowuje wycofanie przez Chiny w maju 2019 r. skargi na forum WTO przeciwko UE, dotyczącej traktowania jako gospodarki nierynkowej w kontekście środków antydumpingowych; z zadowoleniem przyjmuje wynik sporu między UE a Chinami, który oznacza koniec statusu Chin jako gospodarki rynkowej, zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu z maja 2016 r. ⁽¹²⁾;

24. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie w dniu 6 listopada 2019 r. negocjacji w sprawie umowy między UE a Chinami o ochronie oznaczeń geograficznych jako ważny krok na drodze ku poprawie ochrony w Chinach unijnych produktów posiadających oznaczenie geograficzne, a także wzywa do szybkiej ratyfikacji umowy oraz do aktualizacji przepisów i ich skuteczniejszego egzekwowania; domaga się, by ta umowa UE z Chinami o ochronie oznaczeń geograficznych nie została naruszona przez umowę handlową pierwszej fazy między USA a Chinami; wzywa Komisję do monitorowania sytuacji w zakresie dostępu do rynku dla produktów europejskich podczas wdrażania tej umowy; zauważa, że zgodnie z najnowszym sprawozdaniem w sprawie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej ponad 80 % konfiskat towarów podrobionych i pirackich dotyczy towarów pochodzących z Chin, co miało miejsce zarówno w 2018, jak i w 2019 r.; wzywa Komisję do zbadania dodatkowych narzędzi służących rozwiązaniu tych problemów i zagwarantowaniu pełnej ochrony praw własności intelektualnej;

25. zachęca Komisję do zakończenia negocjacji w sprawie ambitnej umowy inwestycyjnej z Chinami, zawierającej skuteczny rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju, gdyż umowa ta usunęłaby wszystkie bariery ograniczające otwartość rynku w Chinach; oczekuje zakończenia negocjacji do końca 2020 r., jak uzgodniono podczas szczytu UE-Chiny w 2019 r.; jest jednak głęboko przekonany, że treść umowy powinna mieć znaczenie nadrzędne w stosunku do szybkości jej zawarcia;

26. jest zbulwersowany opublikowanym w lutym 2020 r. sprawozdaniem Australijskiego Instytutu Polityki Strategicznej (Australian Strategic Policy Institute), w którym przedstawiono dowody na wykorzystywanie robotników ujgurskich w chińskich fabrykach, w tym w fabrykach należących do łańcucha wartości przedsiębiorstw z UE; jest głęboko zaniepokojony doniesieniami na temat skutków inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” w odniesieniu do praw człowieka w Chinach i Pakistanie; wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich dostępnych środków w celu położenia kresu wykorzystywaniu Ujgurów; wzywa przedsiębiorstwa europejskie do zaprzestania wszelkich form udziału w naruszaniu praw człowieka w Chinach; podkreśla, że przymusowa praca Ujgurów musi być wykluczona z łańcucha dostaw produktów importowanych na jednolity rynek;

Nowe partnerstwo z Afryką

27. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie wspólnego komunikatu w sprawie kompleksowej strategii UE-Afryka; wzywa UE do większego zaangażowania w kontakty z krajami afrykańskimi w celu zawiązania skutecznego i trwałego partnerstwa, zgodnie z aspektami handlowymi ujętymi w programie na rzecz rozwoju Afryki do 2063 r., które promowałyby trwałe rozwój i wzrost gospodarczy oraz bezpieczeństwo żywnościowe na kontynencie afrykańskim; podkreśla, że dane liczbowe zawarte w najnowszym sprawozdaniu z 10 lutego 2020 r. w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych za okres 2018–2019 wskazują na wzrost wskaźnika wykorzystania preferencji przez kraje korzystające z tego systemu; wzywa Komisję do zwiększenia pomocy technicznej i wsparcia gospodarczego poprzez

⁽¹²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 12 maja 2016 r. w sprawie statusu Chin jako gospodarki rynkowej (Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 43).

Środa, 7 października 2020 r.

pomoc na rzecz wymiany handlowej między UE a krajami afrykańskimi, a także między samymi krajami afrykańskimi; zauważa w związku z tym, że pomoc na rzecz wymiany handlowej powinna być kluczowym elementem w stosunkach handlowych z Afryką po zakończeniu kryzysu wywołanego COVID-19;

28. z zadowoleniem przyjmuje postępy we wdrażaniu koncepcji afrykańskiej kontynentalnej strefy wolnego handlu, która ma na celu utworzenie jednolitego kontynentalnego rynku towarów i usług ze swobodnym przepływem osób i inwestycji; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie UE na rzecz tworzenia nowego centrum monitorowania handlu Unii Afrykańskiej; wzywa do dalszego wspierania przez UE kontynentalnej strefy wolnego handlu zgodnie z zasadami Sojuszu Afryka-Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy; wzywa do właściwego egzekwowania i pogłębienia istniejących umów o partnerstwie gospodarczym w celu pobudzenia handlu i inwestycji; z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie umów o partnerstwie gospodarczym z Afryką Wschodnią i Południową oraz z Południowoafrykańską Wspólnotą Rozwoju oraz tymczasowych umów o partnerstwie gospodarczym z Ghaną i Wybrzeżem Kości Słoniowej oraz ubolewa z powodu braku postępów w ratyfikacji pozostałych regionalnych umów o partnerstwie gospodarczym; wyraża poparcie dla wizji przedstawionej w orędziu o stanie Unii z 2018 r., dotyczącej międzykontynentalnej umowy handlowej, która powinna być zaczątkiem partnerstwa gospodarczego między równymi partnerami, będącego źródłem wzajemnych korzyści, służącego realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz wspierającego rozwój konkurencyjnych lokalnych i regionalnych łańcuchów wartości i odpornych systemów fiskalnych;

29. podkreśla ponadto znaczenie wspólnego monitorowania umów o partnerstwie gospodarczym z pomocą partnerów lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego; apeluje do Komisji o dogłębne przeanalizowanie obecnych umów o partnerstwie gospodarczym w takich kwestiach, jak gospodarki lokalne, rynki pracy, utrata różnorodności biologicznej, wylesianie i zawłaszczanie gruntów, aby ustalić, czy konieczne są zmiany;

Kraje rozwijające się

30. podkreśla, że handel może być ważnym narzędziem realizacji celów zrównoważonego rozwoju poprzez wspieranie ograniczania ubóstwa; w związku z tym podkreśla potrzebę skoncentrowania się na wzajemnie korzystnych umowach o wolnym handlu, dywersyfikacji eksportu, tworzeniu wartości dodanej, mikroprzedsiębiorstwach oraz małych i średnich przedsiębiorstwach; zwraca uwagę, że UE zobowiązała się do prowadzenia solidnej, skutecznej i wiarygodnej polityki handlowej, która będzie stanowić podstawę uczciwego, otwartego i opartego na zasadach, wielostronnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu systemu handlowego, który ustanawia równe warunki działania w interesie wszystkich krajów na całym świecie oraz ma zasadnicze znaczenie dla dalszej integracji krajów rozwijających się ze światowymi łańcuchami wartości; przypomina, że polityka handlowa i rozwojowa UE powinna przyczyniać się do integracji regionalnej, włączania krajów rozwijających się do globalnych łańcuchów wartości oraz ich rozkwitu w tych łańcuchach;

31. podkreśla, że kraje rozwijające się są najbardziej dotknięte zjawiskiem uchylania się od opodatkowania, które co roku pozbawia państwa miliardów euro dochodów publicznych; wzywa do włączenia do umów handlowych z krajami rozwijającymi się przepisów wspierających zwalczanie nielegalnych przepływów finansowych oraz uchylania się od opodatkowania przez przedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa wielonarodowe w celu dopilnowania, by podatki były płacone w miejscu generowania zysków i rzeczywistej wartości ekonomicznej, oraz wyeliminowania erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków;

Japonia, Singapur i Wietnam

32. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie umowy o wolnym handlu między UE a Japonią z dniem 1 lutego 2019 r. i zauważa, że według pierwszych danych podanych po roku od wdrożenia tej umowy⁽¹³⁾ eksport UE do Japonii wzrósł o 6,6 % w porównaniu z tym samym okresem rok wcześniej;

33. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie umowy handlowej między UE a Singapurem z dniem 21 listopada 2019 r.; z zadowoleniem przyjmuje postępy w realizacji umowy między UE a Wietnamem i wzywa do dalszych szybkich postępów, zwłaszcza w tworzeniu wspólnych instytucji i ratyfikacji pozostałych podstawowych konwencji MOP oraz zobowiązań w zakresie praw człowieka, a także wzywa Komisję do zapewnienia ich konkretnego egzekwowania we współpracy z ESDZ; wzywa państwa członkowskie do przystąpienia do ratyfikacji umowy o ochronie inwestycji między UE a Wietnamem, tak aby mogła ona, wraz z umową o wolnym handlu między UE a Wietnamem, jak najszybciej wejść w życie; zauważa, że w 2018 r. UE wyeksportowała do Wietnamu towary o wartości około 13,8 mld EUR i zwraca uwagę, że umowy o wolnym handlu i umowy o ochronie inwestycji oparte na zasadach zapewnią inwestorom przewidywalność

⁽¹³⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/ip_20_161.

Środa, 7 października 2020 r.

i praworządność, a także w pozytywny sposób zwiększą wywóz w obie strony i zapewnią stabilność i zaufanie w przypadku MŚP; postrzega te umowy jako krok w kierunku zawarcia umowy o wolnym handlu z całym regionem Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN);

34. podkreśla, że powyższe trzy umowy stanowią konsolidację strategicznej dynamiki Unii Europejskiej w kluczowym obszarze na świecie, charakteryzującym się szybkim wzrostem liczby ludności i dochodów, o znacznych możliwościach dla podmiotów gospodarczych z UE; uważa ponadto, że dzięki swojej silniejszej obecności UE mogłaby stworzyć alternatywę dla chińskiej dominacji na tym obszarze;

Ameryka Łacińska i Karaiby

35. podkreśla znaczenie wzmocnienia wzajemnie korzystnych stosunków handlowych i politycznych z Ameryką Łacińską; przypomina, że Unia Europejska i Ameryka Łacińska utrzymują ścisłą współpracę w oparciu o bliskie związki historyczne, kulturowe i gospodarcze, i że państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów są piątym co do wielkości partnerem handlowym UE; uważa, że obecność UE w tym regionie ma zasadnicze znaczenie zarówno dla zacieśnienia współpracy opartej na wspólnych wartościach, jak i dla realizacji polityki zewnętrznej UE, zwłaszcza w odniesieniu do wzmocnienia wielostronnego, opartego na zasadach systemu handlu; zwraca się do Komisji, by sprecyzowała swój zamiar dotyczący przyszłych umów handlowych i układów o stowarzyszeniu w kwestii podziału tekstu;

36. podkreśla znaczenie niedawno zakończonej modernizacji układu o stowarzyszeniu między UE a Meksykiem oraz zawarcia układu o stowarzyszeniu z Mercosurem, które mają potencjał do pogłębienia naszego strategicznego partnerstwa z Ameryką Łacińską, stworzenia dodatkowych możliwości w naszych stosunkach handlowych z tymi krajami oraz przyczynienia się do dywersyfikacji łańcuchów dostaw dla gospodarki europejskiej; uważa, że układ o stowarzyszeniu UE–Mercosur jest największym tego rodzaju porozumieniem „między blokami” i może stworzyć korzystny dla obu stron obszar otwartego rynku z około 800 mln obywateli; zaznacza, że umowa ta, podobnie jak wszystkie umowy handlowe UE, musi zapewniać warunki uczciwej konkurencji i gwarantować zgodność z europejskimi normami i metodami produkcji; przypomina, że umowa zawiera wiążący rozdział dotyczący zrównoważonego rozwoju, który musi być stosowany, wdrożony i poddany gruntownej ocenie, a także konkretne zobowiązania w zakresie praw pracowniczych i ochrony środowiska, w tym dotyczące wdrożenia porozumienia paryskiego i odnośnych przepisów wykonawczych; podkreśla, że umowa UE-Mercosur nie może zostać ratyfikowana w obecnej formie;

37. jest przekonany, że modernizacja układu o stowarzyszeniu z Chile przyczyni się do dalszego zwiększenia obecności UE w tym szerzej zdefiniowanym regionie i przyczyni się do promowania międzynarodowego programu handlowego opartego na zrównoważonym rozwoju, silniejszej ochronie norm środowiskowych i norm pracy oraz poszanowaniu praw człowieka; wzywa Komisję do zapewnienia, by trwające negocjacje przyniosły rezultaty w zakresie tych zasad, a porozumienie mogło zostać osiągnięte w odpowiednim czasie;

Bieżące negocjacje w sprawie umów o wolnym handlu

38. wzywa do realizacji ambitnego programu, jeżeli chodzi o negocjowanie umów o wolnym handlu, w szczególności z Australią i Nową Zelandią, Tunezją, Marokiem i Indonezją, zgodnie z Zielonym Ładem i przy uwzględnieniu wrażliwego charakteru niektórych produktów rolnych takich jak wołowina, mięso baranie, przetwory mleczne i owoce; ponawia swój apel o szybkie rozpoczęcie negocjacji inwestycyjnych z Tajwanem i zwraca się do Komisji o rozpoczęcie analizy ich zakresu;

39. przyjmuje pragmatyczne podejście do kwestii stosunków handlowych ze Zjednoczonym Królestwem, które powinny być kompleksowe i ambitne, dążyć do zerowych stawek celnych i zerowych kontyngentów oraz opierać się na zasadach dotyczących handlu, inwestycji i konkurencyjności określonych w zaleceniu z 18 czerwca 2020 r. dotyczącym negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽¹⁴⁾; zauważa, że w deklaracji politycznej z 17 października 2019 r. popartej przez Zjednoczone Królestwo stwierdzono, iż podstawą przyszłego partnerstwa gospodarczego będą postanowienia zapewniające równe warunki działania umożliwiające otwartą i uczciwą konkurencję, zwłaszcza jeżeli porozumienie nie zostanie osiągnięte przed końcem 2020 r.; zwraca uwagę, że państwa członkowskie UE są eksporterami netto do Zjednoczonego Królestwa i że znalezienie rozwiązania satysfakcjonującego obie strony musi być priorytetem mającym zapewnić poszanowanie i ochronę interesów eksporterów i inwestorów z UE; wzywa Komisję do zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw UE oraz MŚP;

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0152.

Środa, 7 października 2020 r.

40. zachęca Komisję do wykorzystania sytuacji spowodowanej wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa w celu usprawnienia naszej polityki UE, ograniczenia biurokracji i zwiększenia konkurencyjności unijnych przedsiębiorstw i MŚP; podkreśla, że umowa o wolnym handlu ze Zjednoczonym Królestwem powinna mieć na celu umożliwienie jak najbardziej wyrównanego dostępu do rynku oraz ułatwień w handlu, aby ograniczyć do minimum zakłócenia w handlu i zapewnić równe warunki działania;

Wdrożenie umów o wolnym handlu

41. przyjmuje do wiadomości wyniki przedstawione w sprawozdaniu Komisji na temat wdrażania umów o wolnym handlu, w szczególności umów z Koreą Południową, Ameryką Środkową i Łacińską, Kanadą i partnerami wschodnimi; podkreśla, że umowy handlowe UE mają w większości przypadków udowodnioną skuteczność, jeśli chodzi o osiągnięcie swojego podstawowego celu, jakim jest stworzenie na rynkach handlowych państw trzecich znaczących możliwości dla eksporterów unijnych; podkreśla jednak, że szacunki Komisji wskazują na zwiększone negatywne skutki gospodarcze barier handlowych i inwestycyjnych wynikające z tendencji protekcyjnych; zwraca się do Komisji o dalsze przeprowadzanie ocen skutków ex post wpływu umów handlowych na gospodarkę UE, w tym na zrównoważony rozwój;

42. zachęca Komisję do nieustannego poszukiwania sposobów zacieśnienia stosunków handlowych i dalszego pogłębienia integracji gospodarczej z krajami Partnerstwa Wschodniego, w szczególności z trzema krajami stowarzyszonymi;

43. przypomina o pozytywnym rozwoju sytuacji w zakresie umowy handlowej UE-Kanada; zauważa, że podczas pierwszego pełnego roku kalendarzowego jej obowiązywania dwustronny handel towarami, w tym produktami rolno-spożywczymi, wzrósł o 10,3 % w porównaniu ze średnią z trzech poprzednich lat; przypomina, że dodatni bilans UE w handlu z Kanadą wzrósł o 60 % i stworzył dodatkowe możliwości dla naszych eksporterów; przypomina, że od czasu wstępnego wejścia w życie umowy obie strony stworzyły solidne partnerstwo, uzupełniając pierwotny tekst o ważne zalecenie w sprawie handlu, działań w dziedzinie klimatu i porozumienia paryskiego, handlu oraz kwestii związanych z płcią oraz MŚP, co stanowi dowód na to, że umowa handlowa jest wdrażana w sposób dynamiczny; zwraca się do Komisji o przekazanie Parlamentowi bardziej aktualnych danych dotyczących eksportu MŚP z UE oraz zrównoważonego charakteru umowy; przypomina o znaczeniu nasilenia wdrażania i podejmowania działań następczych w rozdziale dotyczącym handlu i zrównoważonego rozwoju;

44. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu niskiego poziomu wykorzystania preferencji w odniesieniu do eksportu z UE, zgłoszonego przez niektórych jej partnerów preferencyjnych, co oznacza ograniczone korzyści strategii dwustronnej wymiany handlowej dla mniejszych podmiotów gospodarczych; zauważa w szczególności dużą rozbieżność w wykorzystaniu preferencji dotyczących eksportu z Unii do różnych partnerów handlowych oraz niewielkie rozbieżności w korzystaniu z preferencji w odniesieniu do importu do UE przez różnych partnerów handlowych; wzywa Komisję do przeprowadzenia dalszej analizy wykorzystania preferencji oraz do przedstawienia nowych, innowacyjnych narzędzi i praktycznych rozwiązań; podkreśla w tym kontekście znaczenie elastycznych, racjonalnych i nieskomplikowanych reguł pochodzenia; wzywa Komisję wraz z państwami członkowskimi do usprawnienia działań na rzecz skuteczniejszych strategii promowania handlu i strategii komunikacyjnych oraz do wykorzystania w pełni potencjału delegatur UE na całym świecie;

45. zwraca uwagę, że duża liczba barier handlowych i pozahandlowych oraz bieżące rozbieżności w poziomie i jakości kontroli, procedury celne i polityka sankcji w miejscach wjazdu na obszar unii celnej UE często prowadzą do zakłóceń przepływów handlowych, które zagrażają integralności jednolitego rynku; w związku z tym wzywa Komisję do zajęcia się tą kwestią, tak aby przedsiębiorstwa mogły uczciwie konkurować na równych warunkach;

46. podkreśla, że ochrona oznaczeń geograficznych stanowi jeden z elementów ofensywnych działań Unii podczas negocjacji umów handlowych i podkreśla znaczenie, jakie ma przestrzeganie przez partnerów UE przepisów dotyczących ochrony oznaczeń geograficznych; wzywa Komisję do zapewnienia większej zgodności z tymi przepisami w obowiązujących i przyszłych umowach handlowych;

47. wzywa Komisję do szczegółowego zbadania skumulowanego wpływu, jaki umowy o wolnym handlu UE mają na przekierowanie handlu, zarówno dla UE, jak i dla krajów partnerskich, oraz do porównania wyników z indywidualnymi ocenami skutków i rzeczywistymi liczbami;

48. podkreśla znaczenie zaangażowania w szczególności parlamentów narodowych, społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego wszystkich stron podczas negocjacji handlowych; wzywa do większego udziału partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego oraz konsultacji z nimi w zakresie negocjowania i wdrażania umów handlowych, w szczególności w zakresie kompetencji wewnętrznych grup doradczych, których rola monitorująca mogłaby zostać rozszerzona na wszystkie części umów handlowych, a nie tylko być ograniczona do rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju;

Środa, 7 października 2020 r.

Handel i zrównoważony rozwój

49. przypomina swoje stanowisko wyrażone w swoim poprzednim sprawozdaniu w sprawie realizacji wspólnej polityki handlowej; podkreśla, że 15-punktowy plan działania z dnia 27 lutego 2018 r. przedstawiony przez służby Komisji stanowi dobrą podstawę do refleksji służących poprawie wdrażania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju; wskazuje, że umowy nowej generacji zawierają klauzule praw człowieka i rozdziały o zrównoważonym rozwoju, których wszechstronne i całkowite wdrożenie ma na celu zagwarantowanie i propagowanie poszanowania praw człowieka, wartości Unii oraz wysokiego poziomu norm pracy, norm społecznych i środowiskowych; odnotowuje ocenę rozdziałów o zrównoważonym rozwoju włączoną do sprawozdania Komisji z realizacji umów o wolnym handlu i apeluje o terminowe wdrażanie obowiązujących postanowień dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju; zwraca się do Komisji, by opracowała precyzyjną i szczegółową metodykę monitorowania i oceny wdrażania tych rozdziałów, ponieważ takiej oceny nie można przeprowadzać wyłącznie na podstawie danych ilościowych; wzywa Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących sposobów wzmocnienia egzekwowania rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju w umowach handlowych;

50. odnotowuje inicjatywę podjętą przez DG JUST Komisji dotyczącą obowiązku zachowania należytej staranności przez przedsiębiorstwa, w tym uwzględnienia jej w umowach handlowych zawieranych przez UE, a także mechanizmu zapewniającego skuteczne wdrożenie; zwraca uwagę, że wniosek w sprawie obowiązku zachowania należytej staranności powinien gwarantować, że środki te nie będą stanowiły dodatkowego obciążenia dla europejskich MŚP ani obniżać ich konkurencyjności;

51. ponawia apel do Komisji i państw członkowskich o konstruktywne zaangażowanie się w negocjacje w sprawie prawnie wiążącego traktatu ONZ dotyczącego korporacji ponadnarodowych i innych przedsiębiorstw w odniesieniu do praw człowieka, w celu zapewnienia ofiarom naruszeń praw człowieka dostępu do wymiaru sprawiedliwości i dochodzenia swoich praw;

52. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą Europejskiego Zielonego Ładu i podkreśla, że powinna ona być wspierana za pomocą zrównoważonej pod względem ekologicznym, gospodarczym i społecznym unijnej strategii; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do uczynienia porozumienia paryskiego „kluczową klauzulą” w umowach handlowych;

53. zauważa, że obecne podejście już teraz przyczynia się do rozwiązywania problemów związanych z niewypełnianiem zobowiązań; apeluje jednak do Komisji o większą uwagę i wyciągnięcie wniosków z wcześniejszych doświadczeń związanych z utworzeniem na wniosek UE na mocy umowy o wolnym handlu między UE i Koreą panelu w związku z nieratyfikowaniem przez Koreę Południową konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczących praw pracowników, zwłaszcza konwencji dotyczących wolności związkowej oraz rokowań zbiorowych;

54. przypomina, że wczesne wysiłki Komisji i Parlamentu podejmowane w negocjacjach handlowych z Meksykiem i Wietnamem z powodzeniem zachęciły oba państwa do ratyfikacji, odpowiednio, w listopadzie 2018 r. i czerwcu 2019 r. Konwencji nr 98 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych; gratuluje obu państwom, że uczyniły ten tak ważny krok; wzywa Komisję, aby monitorowała poczynione postępy w odniesieniu do wdrażania innych konwencji MOP, oraz aby niezwłocznie powołała komisję międzyparlamentarną przewidzianą w umowie o wolnym handlu między UE a Wietnamem, przy czym szczególną wagę należy poświęcić zakazowi pracy dzieci; ubolewa, że Wietnam nie ratyfikował konwencji MOP nr 87 dotyczących wolności związkowej; wzywa Komisję, aby uważnie monitorowała sytuację i zażądała konsultacji z rządem Wietnamu, jeśli nie podejmie on stałych i trwałych działań na rzecz ich ratyfikacji, jak przewidziano w umowie;

55. przypomina o potrzebie opracowania w umowach o wolnym handlu skutecznego planu działania na rzecz realizacji celu zerowej tolerancji dla pracy dzieci poprzez budowanie silnego partnerstwa z organizacjami pozarządowymi i organami krajowymi w celu opracowania silnych alternatyw społecznych i gospodarczych dla rodzin i pracowników, zgodnie z działaniami podejmowanymi w ramach polityki rozwojowej UE;

56. uważa, że rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju w umowach handlowych powinny stanowić jedną z sił napędowych zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu; podkreśla, że każdy nowy mechanizm dostosowywania cen z uwzględnieniem emisji CO₂ powinien być zgodny z zasadami WTO, jak również z umowami o wolnym handlu zawartymi przez UE; podkreśla, że przedsiębiorstwa unijne nie powinny być stawiane w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej;

57. zauważa, że należy wykorzystywać politykę handlową i inwestycyjną UE jako instrument zachęcający do odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw, co obejmuje zapewnienie przestrzegania przez przedsiębiorstwa praw człowieka, praw pracowniczych i norm środowiskowych oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości; odnotowuje zobowiązanie Komisji do przedstawienia do 2021 r. wniosku ustawodawczego;

Środa, 7 października 2020 r.

58. wzywa Komisję do zapewnienia skutecznego wdrożenia i monitorowania warunków dotyczących praw człowieka związanych z jednostronnymi preferencjami handlowymi, takimi jak GSP lub GSP+; podkreśla, że polityka handlowa UE powinna przyczynić się do zwalczania nielegalnego handlu, wylesiania i degradacji lasów;

59. uważa, że należy w pełni uwzględnić wymiar handlowy COP15 Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej; przypomina swoją rezolucję z 16 stycznia 2020 r. w sprawie 15. posiedzenia Konferencji Stron (COP15) Konwencji o różnorodności biologicznej⁽¹⁵⁾ wzywając Komisję i państwa członkowskie do aktywnej współpracy z państwami trzecimi – zwłaszcza za pomocą ich instrumentów działań zewnętrznych, takich jak Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – aby propagować i wyznaczać cele dotyczące środków ochrony, zachowania i odtwarzania różnorodności biologicznej oraz sprawowania rządów, w szczególności we wszystkich umowach wielostronnych i umowach handlowych, a także środki dotyczące niezgodności; w związku z tym wzywa Komisję, aby umieszczała wykonalne rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju we wszystkich przyszłych umowach handlowych;

60. żąda, aby UE nalegała na partnerów gospodarczych, żeby oprócz zwykle przyjmowanych podstawowych konwencji MOP ratyfikowali i stosowali konwencje: nr 189 dotyczącą pracowników domowych, nr 156 dotyczącą pracowników mających obowiązki rodzinne i nr 190 w sprawie przemocy i nękania;

Ochrona interesów handlowych UE

61. przypomina, że wysiłki na rzecz utrzymania handlu opartego na zasadach muszą odgrywać kluczową rolę w naszej strategii handlowej i w tym kontekście przypomina przyjęcie pakietu unowocześnienia instrumentów ochrony handlu w 2018 r. oraz nowego mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych; podkreśla, że celem tego mechanizmu monitorowania jest współpraca i ewentualne ograniczenie inwestycji zagranicznych w strategicznych sektorach, aby chronić Unię i jej państwa członkowskie; apeluje do Komisji o zapewnienie skutecznego egzekwowania instrumentów ochrony handlu, aby chronić przemysł europejski przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi, oraz o ocenę i wzmocnienie instrumentów ochronnych, aby lepiej reagowały na nadzwyczajne okoliczności i były lepiej dostosowane do ochrony przemysłu europejskiego i skutecznie przewidywały zakłócenia rynku wynikające z przepływów handlowych; podkreśla, że konieczne jest dokładne monitorowanie i współpraca w sytuacji po pandemii COVID-19, w której na pewne strategiczne sektory UE może być wywierana presja; podkreśla jednak, że nowy mechanizm monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych nigdy nie powinien być stosowany jako środek protekcyjnistyczny; z zadowoleniem przyjmuje białą księgę w sprawie dotacji zagranicznych i wzywa Komisję do przedstawienia odpowiedniego wniosku ustawodawczego, gdyby obecne narzędzia okazały się niewystarczające;

62. zauważa, że obecnie mamy do czynienia z masowym wzrostem importu stali z Chin i innych państw trzecich, co poważnie wpływa na przemysł europejski i zagraża wielu miejscom pracy; podkreśla, że w procesie przeglądu obecnych środków ochronnych dotyczących importu wyrobów stalowych konieczne jest obniżenie istniejących kontyngentów zgodnie z nadwyżkami importowymi i zniesienie możliwości przekazywania niewykorzystanych kontyngentów;

63. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez Komisję, że na początku 2020 r. powoła głównego urzędnika ds. egzekwowania przepisów handlowych, który będzie monitorował i poprawiał zgodność umów handlowych UE; zauważa, że przepisy wynikające z umów handlowych zawieranych przez UE powinny być odpowiednio egzekwowane, aby zapewnić ich skuteczność i eliminować zakłócenia na rynku; podkreśla, że do głównych zadań na tym nowo utworzonym stanowisku muszą należeć wdrażanie i egzekwowanie naszych umów handlowych z naciskiem na naruszenia dostępu do rynku oraz zobowiązań dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju; jest zdania, że główny urzędnik ds. egzekwowania przepisów handlowych powinien nie tylko monitorować i egzekwować zobowiązania w zakresie ochrony środowiska i ochrony pracy wynikające z umów handlowych zawieranych przez UE z państwami trzecimi, ale skupić się na wdrażaniu wszystkich rozdziałów umów handlowych w celu zagwarantowania pełnego wykorzystania ich potencjału; wzywa Komisję do sprecyzowania tej roli;

64. wzywa Radę, aby szybko osiągnęła porozumienie w sprawie instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym, aby zapewnić podmiotom z UE pewność prawa, wzajemność i równe warunki działania; postuluje uwzględnienie globalnego katalogu podstawowych ratunkowych produktów medycznych, aby podczas ogólnoświatowej pandemii uniknąć w przyszłości nadużyć w handlu międzynarodowym ze strony dostawców z państw trzecich; zauważa, że unijne rynki zamówień publicznych są najbardziej otwarte na świecie i że niektóre państwa trzecie oferują bardzo ograniczony dostęp do takich rynków; podkreśla znaczenie propagowania wzajemności i wzajemnych korzyści w obszarze dostępu do rynków i zamówień publicznych z korzyścią dla unijnych przedsiębiorstw;

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0015.

Środa, 7 października 2020 r.

65. podkreśla konieczność wprowadzenia we wszystkich państwach członkowskich odpowiedniego mechanizmu monitorowania inwestycji w celu ochrony przed zagrożeniami bezpieczeństwa i porządku publicznego; zachęca państwa członkowskie, które nie mają jeszcze mechanizmów monitorowania, aby wprowadziły rozwiązania tymczasowe, oraz zwraca się do Komisji, aby aktywnie wsparła takie działania;

66. podkreśla, że bezpośrednie inwestycje zagraniczne w UE oraz nabywanie przez inwestorów zagranicznych infrastruktury medycznej i innej kluczowej infrastruktury mogą zaszkodzić działaniom UE mającym zwalczyć pandemię COVID-19 w Europie; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym komunikat Komisji dotyczący wytycznych dla państw członkowskich przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych; nalega na państwa członkowskie, które nie ustanowiły jeszcze mechanizmu monitorowania, aby uczyniły to w trybie pilnym; wzywa ponadto wszystkie państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi, aby zapewnić wdrożenie skutecznych mechanizmów oceny potencjalnych inwestycji i przejęć pod kątem zagrożeń dla kluczowej infrastruktury zdrowotnej w UE, oraz do przyjęcia, w razie potrzeby, środków łagodzących lub blokujących;

67. ponownie stwierdza, że istnieje potrzeba zrównania warunków działania europejskich branż przemysłowych, które stosują ambitne normy klimatyczne, środowiskowe, ekologiczne i społeczne, z warunkami partnerów handlowych, którzy nie dążą do zachowania równie wysokich standardów; uważa zatem, że pilnie potrzebny jest zgodny z zasadami WTO mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, który przyczynia się do nasilenia działań w dziedzinie klimatu i chroni europejskie branże przemysłowe przed nieuczciwą konkurencją;

68. wzywa przywódców UE i Komisję do podjęcia śmiałych decyzji dotyczących reformy systemu zasobów własnych UE, w tym wprowadzenia koszyka nowych zasobów własnych; potwierdza swoje stanowisko, przedstawione w sprawozdaniu okresowym w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF), dotyczące wykazu potencjalnych nowych zasobów własnych, takich jak: wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych, opodatkowanie usług cyfrowych, podatek od transakcji finansowych, dochód z systemu handlu uprawnieniami do emisji, wkład związany z tworzywami sztucznymi oraz zgodny z zasadami WTO mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ ⁽¹⁶⁾;

69. jest zaniepokojony stałym rozszerzaniem mechanizmów arbitrażu między inwestorami i państwami na podstawie umów inwestycyjnych; przypomina, że takie równoległe systemy sądowe mają z założenia sprzyjać interesom przedsiębiorstw i zwiększać ich prawa, lecz nie obowiązki i odpowiedzialność, i mogą ograniczać zakres polityki państw i ich uzasadnione prawo do wprowadzania regulacji; ubolewa, że firmy prawnicze zaczęły promować porady, jak inwestorzy zagraniczni mogą przekazywać do arbitrażu sprawy wynikające ze środków wprowadzonych przez rządy w związku pandemią COVID; apeluje o wprowadzenie moratorium na wszystkie skargi arbitrażowe związane ze środkami dotyczącymi wymiaru zdrowotnego, gospodarczego i społecznego pandemii i jej skutkami;

70. apeluje o wznowienie negocjacji umowy w sprawie towarów środowiskowych i wzywa Komisję, aby zaproponowała jednostronne modyfikacje ceł nakładanych na towary związane z przemysłem ekologicznym, jeżeli można stwierdzić, że przyczyniają się one do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu;

71. postuluje rozszerzenie wymiaru zewnętrznego inicjatyw w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽¹⁷⁾ w stosunkach UE z państwami trzecimi w drodze współpracy regulacyjnej i dialogu;

Handel usługami i handel cyfrowy

72. z zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje wielostronne dotyczące kluczowych obszarów handlu usługami, a mianowicie w zakresie regulacji krajowych dotyczących usług oraz w dziedzinie ułatwiania inwestycji; zauważa, że obecność handlowa w państwie trzecim jest dominującym sposobem prowadzenia handlu usługami i handlu elektronicznego;

73. podkreśla, że UE jest zdecydowanie największym na świecie eksporterem usług oraz że usługi stanowią około 70 % jej PKB; podkreśla w szczególności stosunkowo dużą odporność handlu usługami podczas pandemii COVID-19 i zwraca uwagę na jego rolę w ożywieniu gospodarczym w Europie;

74. podkreśla konieczność ułatwienia międzynarodowych działań na rzecz odbudowy za pomocą otwartego i uczciwego handlu, w tym handlu cyfrowego, co wymaga stałego moratorium na cła nakładane na przekazy elektroniczne; popiera wspólne oświadczenie WTO w sprawie handlu elektronicznego, w którym opowiedziano się za globalnymi zasadami w tej dziedzinie; apeluje o otwartość na znaczące rezultaty w celu ułatwienia transgranicznego

⁽¹⁶⁾ Zob. rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 2020 r. w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, zasobów własnych i planu naprawy gospodarczej – Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0124.

⁽¹⁷⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0098&from=PL?>

Środa, 7 października 2020 r.

przepływu danych oraz rozwiązania problemu nieuzasadnionych barier w handlu przy użyciu środków elektronicznych, przy zachowaniu pełnej zgodności z unijnymi przepisami w zakresie ochrony prywatności i danych, w tym z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych (RODO), oraz wykorzystania elastyczności zapewnianej poprzez wytyczne negocjacyjne; wyraża zadowolenie, że w tych negocjacjach uczestniczy bardzo wielu członków WTO i wzywa ich do utrzymania możliwie otwartego i inkluzywnego charakteru tych negocjacji;

Małe i średnie przedsiębiorstwa

75. zauważa, że MŚP odpowiadają za około 30 % wartości wywozu towarów z UE i stanowią ponad 80 % wszystkich przedsiębiorstw unijnych prowadzących eksport towarów, a jednak tylko 5 % MŚP działa w skali międzynarodowej, co oznacza, że zdecydowana większość z nich zależy od żywotności rynku wewnętrznego; popiera pomysł, aby do wszystkich proponowanych umów o wolnym handlu włączyć specjalny rozdział dotyczący MSP, jak to miało miejsce w przypadku umowy między UE a Japonią oraz zaktualizowanej umowy z Meksykiem, oraz aby uwzględniać MŚP przy dokonywaniu przeglądu istniejących umów o wolnym handlu; zauważa, że bariery w handlu i biurokracja są szczególnie uciążliwe dla MŚP; wzywa Komisję, aby nadal wspierała mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MMŚP), ze specjalnym uwzględnieniem MMŚP prowadzonych przez kobiety i środków na ich rzecz; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby przy ustalaniu punktów obsługi eksportu zwróciły szczególną uwagę na wyjątkową sytuację MMŚP prowadzonych przez kobiety, a także aby wykorzystwały możliwości stworzone na mocy umów o wolnym handlu i wzmocniły usługi, technologie i infrastrukturę (np. dostęp do internetu), które mają szczególne znaczenie dla wzmocnienia pozycji gospodarczej kobiet i MMŚP prowadzonych przez kobiety;

76. zwraca się do Komisji, aby we współpracy z państwami członkowskimi, przedsiębiorstwami i zainteresowanymi stronami ułatwiała MŚP stosowanie i rozumienie reguł pochodzenia; przypomina Komisji o jej celu, jakim jest wprowadzenie na początku 2020 r. specjalnego narzędzia do samodzielnej oceny reguł pochodzenia dla MŚP na platformie Access2Market, aby pomóc przedsiębiorstwom w ocenie, czy dany produkt może korzystać z preferencji na podstawie danej umowy handlowej UE, co ułatwiłoby MŚP korzystanie z preferencji na podstawie umów handlowych UE, tak aby MŚP w końcu w pełni czerpały korzyści z umów handlowych i dostępu do zagranicznych rynków dzięki zapewnieniu im przyjaznych użytkownikom, aktualnych i praktycznych informacji o polityce handlowej, a w szczególności o umowach o wolnym handlu; ponawia apel do Komisji, aby monitorowała wpływ jej polityki handlowej na MŚP, gdyż odgrywają one żywotną rolę w handlu międzynarodowym, przypominając, że ze względu na ich wielkość i ograniczone zasoby koszty administracyjne i biurokracja dotyczą MŚP w nieproporcjonalnie dużym stopniu;

Płeć i handel

77. podkreśla, że umowy o wolnym handlu UE mogą promować równość płci i wzmocniać ekonomiczną pozycję kobiet w krajach trzecich; wzywa Komisję do zwalczania wykorzystywania kobiet; wzywa Komisję i Radę, by zaproponowały wynegocjowanie specjalnego rozdziału dotyczącego płci w umowach handlowych i inwestycyjnych UE; popiera zalecenia dotyczące płci i handlu wydane przez Wspólny Komitet UE–Kanada określające platformę mogącą promować wiedzę o tym, jak umowa handlowa może przyczynić do równości płci;

78. odnotowuje, że w 26 ocenach wpływu na zrównoważony rozwój przeprowadzonych do czerwca 2017 r. nie zamieszczono żadnych szczegółowych statystyk dotyczących handlu i płci oraz że w sprawozdaniu z wykonania z 2018 r. również nie przedstawiono żadnych danych; podkreśla potrzebę gromadzenia danych zdezagregowanych według płci i oczekuje, że następne sprawozdanie będzie zawierało kompleksowe dane co do wpływu umów o wolnym handlu zgodnie z zobowiązaniem podjętym przez Komisję; wskazuje w tym względzie na ocenę z uwzględnieniem aspektu płci dokonaną przez Kanadę jako najlepszą praktykę, którą warto wdrożyć;

79. wzywa Komisję do dopilnowania, aby skład wewnętrznych grup doradczych (DAG) był zrównoważony pod względem płci oraz aby w ramach każdej umowy o wolnym handlu utworzono komisję ds. handlu i płci w celu zidentyfikowania niedociągnięć oraz aby, podobnie jak w przypadku umowy o wolnym handlu między Kanadą a Izraelem, mechanizm rozstrzygnięcia sporów miał zastosowanie do kwestii płci;

o

o o

80. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, parlamentom narodowym państw członkowskich, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.